

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

200.

Mežonīgus biezokņus uzņemos pārvērst birzē, bet akmens, ko gludinājušas pazemotas pieres, nenogatavosies sēklai.

201.

Brālības stara skāriens pastiprina izjūtu tālredzību, tamdēļ jāņem vērā ikkatra izjūta.

202.

Es stāvu jūsu laimes sardzē.

Es rādu tumsības varu tās uzvarētājiem.

Ļaudis nenojauš savas laimes.

Liesmainais vēstnesis atnesīs jums vīrišķības šķēpu.

Izprotiet dotās ceļazīmes un izprotiet savu ceļu.

Vajag iet savu ceļu.

Ejiet savu ceļu.

203.

Kas viņš ir, lidot gatavais? Tikai cilvēks, kas nav pazemojis savu ugunīgo cieņu. Nav daudz tādu Zemes Balstītāju. Paspējuši aizmirst Milžus, kas balsta Zemi. Kādos vārdos un tēlos gan atgādināt lietu dabu? Nenogursim atkārtot.

204.

Nekas neatkārtojas, bet viss tiecas bezrobežīgi. Laime tieši bezrobežībā. Katra ierobežotība jau ir augstākās jaunrades aizskaršana. Ierobežotība ir cietums, bet lidojums Bezrobežībā jau rada gulbja spārnus. Tā ne velti radies nosaukums – Gulbis.

205.

Cilvēki bieži žēlojas par savas ārējās dzīves vienmuļību. Bet kura katra ārējā dzīve sastāv no iekšējām bagātībām. Ārējā dzīve būs tikai simtā daļa no iekšējās. Tāpēc patiesa ir iekšējā dzīve.

206.

Nevienam nav jāiedomājas, ka viņam kādā lietā nav nekādas īpašas nozīmes. Varbūt nav atrasts īstais pielietojums, bet tas nenozīmē, ka nebūtu arī iespējamības.

207.

Bez Vadītāja cilvēks nenokļūst līdz sava spēka izpratnei. Cilvēku ceļā slēpjas daudz visvisādu viltību. Ikviens tur patvērusies čūska cer noslēpt no cilvēka visvērtīgāko.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

Viņš kā nomaldījies ceļinieks neapjēdz, kādā stihijā meklēt panākumus, bet dārgā manta slēpjas viņā pašā.

Visu laikmetu Gudrība norāda – “Pazīsti pats sevi!” Šāds padoms vērš uzmanību uz visapslēptāko, kam lemts kļūt acīmredzamam. Ugunīgais spēks, kas pagaidām nosaukts par psihisko enerģiju, pavērs cilvēkam ceļu uz nākotnes laimi. Nelolosim cerības, ka cilvēki viegli atzīs šo savu īpašumu. Viņi izgudros visādus argumentus, lai nozākātu ikkatru enerģijas atrašanas gadījumu. Viņi apies ar noklusēšanu savai augšupejai nolemto kādību, un tomēr,- ceļš tikai viens!

208.

Kad cilvēks būs sācis jau atskārst viņam piemītošo spēku, tad tomēr ne tik drīz viņš aptvers kā lietderīgi to pielietot. Radīsies daudz nedabīgu situāciju, bet pret tām jāizturas visai pacietīgi.

Kad svešzemju viesi pareizi nepārvalda valodu, nama tēvs nesmejas, bet cenšas saprast un palīdzēt. Tāpat arī pret smalko enerģiju izzināšanu jāizturas ar visu uzmanību. Cilvēki kautrēsies vai arī pārspīlēs savas sajūtas, bet nevajag aizvainot pat ne pašu pirmo mēģinājumu.

Neapšaubāmi, patlaban norisinās liela apziņas pārveidošanās. Tur, kur varēja sagaidīt noliegumus, tieši tur parādās iespējas. Prieccāsimies par katru iesākumu.

209.

Iekšēji cilvēks ļoti labi zina par viņam piemītošo enerģiju. Sasities, viņš ievainoto vietu paberzē ar roku. Vēlēdamies pievērst sev uzmanību, viņš piecirtīs kāju, viņš zina, ka tieši ekstremitātes izstaro enerģiju. Teiksmās cilvēks vēstī par dzirkstelēm no rokas sitiena un par zemes uguni no soļu pēdām. Bet ikdienas dzīvē cilvēkam grūti atzīt pašam savu vareno spēku.

210.

Ja ikkatram cilvēkam ir atvērta brūce, tad tāpat ir arī sirds karbunkuls, kuru sauc – Svētākā no svētākajām, tāds magnets ir jāpasargā. Tas ir dēvēts par dārgo akmeni. Jau sen Esmu runājis par dārgo akmeni, bet toreiz dažs varēja to saprast kā abstrakciju. Tagad jūs jau zināt, ka tas ir divkārt konkrēts jēdziens. Psihiskās enerģijas mezglus var droši saukt par akmeni, jo magnētisma jēdziens cilvēkam saistās ar jēdzienu par akmeni. Magnētiskā kalna jēdziens saprotams viegli, bet cilvēka magnēta jēdzienu nespēj saprast. Lai gan, ja jau Makrokosmā ir tik daudz magnētisku parādību, tad šāda īpašība nav atņemama mikrokosmam.

211.

Var novērot, cik lielā mērā kosmiskās strāvas pastiprina dažādu orgānu reakciju. Var saskatīt it kā dzirdes un redzes svārstības, saules pinuma apgrūtinājumu, balss saitīšu saspriegumu un centru kaismīgu degšanu. Mikrokosms atbild Makrokosma vētrām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

Tik daudz nelokāmības jāatrod sevī! Ar ko cilvēks spēj pārvarēt izplatījumu spriegumu? Aum kā harmonijas skanējums būs dziedinātājs.

212.

Lojalitāte – to daļa, kas grib iet laimīgo augšupejas ceļu.

Laimi jums nesdami.

Paļaujieties uz jūsu tiekšanās pēc labā.

Kā debess bezgalīga, tā jūsu spēks ir liels.

213.

Katra zinātniskā izziņa ir skaista tāpēc, ka tai nav galīga strupceļa. Izzinātājs bezizejas nepazīst. Tas var nemitīgi smelt, atklādamas jaunas izzināšanas nozares.

Sagatavojieties Brālībai, šāda izzināšanas Bezrobežība atziņu meklējumi ir labākā pakāpe. Nav viegli atskārstams šāds bezrobežīgums bet tam, kas pazīst evolūcijas kustību, tas ir dabiskais un vienīgais ceļš. Tikai neļaujiet sirdij kļūt cietai šādos minējumos. Lai arvien dzīva ir līksme, tuvojoties jaunai atziņai. Nocietējusi sirds nepacelsies Tornī. Tā ņem spēku smalkajam ķermenim. Tāda akmens sirds paliks zemes robežās. Ļoti svarīgi izprast sirds dzīvi. Nedrīkst atļaut, ka tā pārvēršas pirmatnējā akmenī.

214.

Tiekšanās uz zinātņi vispirms prasa novērojumu precizitāti. Vai tiešām iespējams apvienot pretrunīgas parādības. Gluži otrādi – esības bagātībai jāvirza domas uz daudzajiem novērojumiem. Vispirms tos uzkrāsim, un nebūsim vieglprātīgi secinājumos. Mācības devušas pietiekoši daudz padomu. Tagad jāpūpējas par mūsu uztveres izsmalcināšanu. Tā tuvosimies Smalkās Pasauls robežai.

215.

Celtniecības darbā jāattīsta visas tiekšanās identisku izpratni. Katrs uzdevums nes savu identisku spēku; vajag censties atrast šo atslēgu. Neiespējami prasīt, lai lielu parādību varētu izmērīt ar maziem mēriem. Neiespējami paskaistināt mazu domu. Nav iespējams kļūt par mazās domas varoni! Tikai smalkā tāpatība dod atbilstību. Tāpēc viss augstākais augstākajam. Jo augstāk, jo apstiprinošāk, tikai tā var augt un nolikto ievēidot dzīvē. Augstākais Plāns prasa augstāko mēru pielietošanu.

216.

Kāds cars sūtīja kaujā savu karaspēku un uzkalniņā gaidīja kaujas iznākumu. Un, lūk, viņš redz, traucas jātnieki, un cars iesaucas: “Uzvara, ienaidnieki bēg!” Bet pavadoņi sacīja: “Ak vai, tas ir mūsu sakautais karaspēks.” Cars iesmējās: “Maniem karavīriem bija šķēpi, bet šiem nav ne šķēpu, ne karogu.” Bet padomnieki čukstēja: “Viņi ieročus jau nometuši.” Tā uzvarētais cars ilgi vēl iedomājas sevi par uzvarētāju. Notiek arī, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

uzvarētājs labu laiku vēl domā, ka viņš ir uzvarēts. Sējas un pļaujas termiņi atšķiras. Tikai ugunīgā sirds nojauš, un acīmredzamība tai neeksistē. Ugunīgā Pasaule ir īstenība.

217.

Kad ieteicu nemitīgi tiekties uz Hierarhiju, tad jāsaprot šāda Norādījuma grūtums. Katrs to viegli pieņems, bet pie pirmā gadījuma aizmirsīs. Viņš atcerēsies vissīkākās būtnes, bet pašu galveno aizmirsīs. Vadošais tēls noslīks sīkās drumslās. Bet katrs Jogs pazīst sudraba pavedienu, kā vienīgo ceļvedi – zvaigzni. Kad sirds aizmirsīs galveno, lai tad kaut smadzenes skandina par vajadzīgo glābiņu.

218.

Radioskops iepazīstina ar gaismas mājas spējas vienu pusi, bet šis pats aparāts var apliecināt psihiskās enerģijas ietekmi uz gaismas pakāpi. Var novērot, ka paša novērotāja dažādie nervu stāvokļi mainīs radioaktivitāti. Tāpēc var sacīt, ka cilvēka un minerāla psihiskā enerģija sadarbojas būdama vienota. Sadarbību veicina vai arī strāvu pārrauj tā sauktais cilvēka noskaņojums. Vēl nesen šāds apgalvojums būtu saukts par neprātu, bet šobrīd daži jau saprot šādu enerģijas sadarbību, bet citi atturas no izsmiešanas – tā virzās izzināšana. It īpaši jāatzīst, ka labs noskaņojums jau ir puse panākumu.

219.

Cilvēkiem ir zināms par elektrisko zuti, bet tādas pašas izlādēšanās cilvēkā tiem šķiet kā kaut kādi fenomeni. Ārkārtīgi grūti nonāk līdz apziņai tas, ka cilvēks ietver sevī absolūti visu. Šādām cilvēka kādībām vajadzētu attiecībā pret viņu izraisīt īpašu saudzību, tomēr šis cilvēks visu ietverošais saturs netiek atzīts. Vārds Makrokosms un mikrokosms tiek atkārtoti nesaprātīgi, bez jebkādas iekšējas jēgas.

220.

Ja atgādinu seno Mantramu, tas nozīmē, ka nākas paust lielo patiesību un lietot lielus mērogus. Glābs nevis vārdi, bet to pielietojums. Tāpēc nav maz taisnības faktā, ka ir jau prasība pēc liela mēroga. Lai līksma ir doma, ka ir jau izrunāts “Radž!”

221.

Viss cilvēka ētiskais līmenis līdzīgs barometram, te tas ceļas, te krīt, kā saka Pirogova, un sevišķi bīstamas ir tās svārstības, ko izraisa nevis idejas, bet instinktu un zemākais psihisms. Un liktenīgajos neizbēgamajos periodos, kad tikumība sevišķi zemu, nepieciešams visus gara spēkus pielikt pilnveidošanās darbam. Tāpēc Jūs pareizi jautājāt kā iegūt pacietību. Jo bez šīs kādības nav iespējams sākt sevis pilnveidošanu. Pacietība ir visu sasniegumu pamatā, tāpēc tā ir viscildenākā kādība. Visvieglāk iegūt pacietību caur mīlestību uz kalpošanu un Lielo Skolotāju. Protams, tā nostiprinās mūsos arī gaišatskāsmē, pareizāk, iegūstot šī diženā jēdziena – pacietība – garīgo apskaidrojumu, bet šāds sasniegums ir grūtāks. Kā jau visā mīlestības ceļš ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

visīsākais un visskaistākais un tam, kurš zina, kas ir mīlestība, arī visvieglākais. Tāpēc mans padoms Jums, kas izjutis sirds degsmi uz Mācību – caur mīlestību nostiprināties pacietībā. Katra atturēšanās no īgna uzbudinājuma, katra iecietības izpausme, būs kā Mācībai upurēta sirds.

Tāpat iespējams sev palīdzēt, attīstot šīs kādības pastāvīgu atcerēšanos visos dzīves gadījumos. Šādu prātā paturēšanu vajag sasniegt, lai, neatkarīgi no visa cita, tā modri mājotu Jūsu apziņā, gatavībā ik mirkli atgādināt sevi. Arī senā mantrama mērķis bija – nostiprināt šādu prātā paturēšanu. Tieši šāda atcerēšanās veicinās pašdisciplīnu, kas ir grūta. Paiet daudz gadu, iekams izdodas iegrozot mūsu jūtas, kas gatavas reflektēt uz visniecīgāko un negaidītāko kairinājumu. Tieši pacietība ir viena no visgrūtākajām kādībām, ne velti sacīts – diženākais cilvēks ir tas, kam ir diža pacietība. Bet vērtīgs tieši tas, kas grūts, tāpēc ir pareizi pielikt visus spēkus šī dārguma iegūšanai.

222.

Tātd strādāji bet nepārpūlieties. Visi Lielie Skolotāji vienādi sacījusi par Vidus Ceļu. Visas galējības, kas kaitē mūsu veselībai, jāatmet. Mūsu pienākums sargāt mūsu instrumentu, jo tā stāvoklis iespaido arī mūsu garu, un var ļoti traucēt tā izpausmes. Bet pacelties mēs varam vienīgi, nepārslogojot garu.

223.

Gara līksme ir ugunīgi radoša enerģija. Gara līksme piesātina katru parādību ar labāko traukšanos. Sirds audzināšanā sevišķi jāizpazīst šīs jaunrades enerģijas, kas piesātina garu vissmalkākajām emanācijām. Ejot augšup, ir tik svarīgi izsmalcināt visas jūtas. Celtniecība ir vienmēr sajūsmas, un gara un sirds tiekšanās saspringta. Ugunīgo enerģiju pievilksmi no izplatījuma stimulē katru cildena izjūta. Cik svarīgi ir ierosināt visas ugunīgās trauksmes. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies iepazīt Kalpošanas prieku Varenajai Gaismas Hierarhijai.

224.

Nav pareizi sacīt – “pēc sava gara kādības... cilvēki vienādi”, jo tieši gara kādība katram ir savādāka. Tāpēc labāk sacīt – pēc gara pamatsākotnes visi cilvēki līdzīgi... Psihiskā enerģija, protams, ir gara kādība. Bet jāiedomājas tās bezrobežīgā daudzveidība, kas atkarīga no gara grauda iedzimšanas vispirmajiem apstākļiem.

225.

Jūs droši vien esat novērojuši cik daudz veselības, cik viegli ieelpot, kāds radīšanas prieks, neskatoties uz visām dzīves grūtībām, dveš no tiem cilvēkiem, kas pilni lielas ticības, pareizāk, zināšanas par Zinību Tvirtās Pils un Mīlestības esamību, un par pastāvīgajām rūpēm, kādas Lielie Skolotāji veltī visiem svētlabuma darbiniekiem. Bet šī palīdzība un rūpes pilnas gudrības un mērķtiecības un tāpēc ne katreiz atbilst mūsu, bieži visai tuvredzīgām cerībām un gaidām. Bet sirds, kas pieskārusies šai Tvirtajai Pilij nesīs caur visām briesmām šīs jūtziņas neizsakāmo prieku. Tā neaizmirstama mūžos un gadu tūkstošos.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

226.

Ko prasa Mūsu Vienkopa? Vispirms samērību un taisnīgumu. Protams, pēdējais pilnīgi izriet no pirmā. Vajag, protams, aizmirst labsirdību, jo tā nav labums. Labsirdība ir tikai taisnīguma surogāts. Garīgo dzīvi mēra ar samērību. Cilvēks, kurš neprot atšķirt dižo no mazā, niecīgo no varenā, nevar būt garīgi attīstīts.

Runā par Mūsu stingrību, bet tā ir vienīgi Mūsu attīstības samērības sekas.

227.

Jūs redzējāt daudz maģisku paņēmieni un, galu galā sākāt izprast sirds magnētu un atskārst psihisko enerģiju. Protams, kādēļ vajadzīgs surogāts, kad iespējams saņemt paša Avota vareno spēku! Tā vietā, lai tiektos uz augstāko pasauli, cilvēce pieļāvusi daudz sablīvējumu. Domā, kā vieglāk atkārtot neizprastas formulas, nekā iepazīt to, kas vistuvāk cilvēka būtībai. Cilvēkiem nepiemīt tiekšanās augšup, kad gars cieš. Bet vai nav labāk ciešanu vietā likt augstāko tiekšanos?

228.

Acīmredzamība ir vietas īstenība. Tikai sasprindzējot pilnveidošanos tuvoties īstenībai.

Pilnveidošanās var likties klerikāls jēdziens, bet Mēs izprotam pilnveidošanos kā reāla aparāta uzlabošanu. Aparāta uzlabošana visā tā pilnībā ir cilvēces cienīga.

Izprotot fizisko aparātu, cilvēkiem vajadzētu tiekties uzlabot formas.

229.

Mēs esam pieraduši iežogot sevi rupjiem jēdzieniem, un tie nobīdījuši pie malas visus augstākos priekšstatus. Ja valdnieki biežāk atgādinātu domu risinājumu nelabojamību, viņi novērstu daudzas nelaimes. Valdnieks, kas nepazīst sevis pilnveidošanās garīgās sākotnes, nav spējīgs vadīt viņam uzticētās daudzās apziņas. Valdnieks ir dzīvais piemērs. Valdnieks ir ceļa sagatavotājs caur visām pasaulēm. Viņš liek pamatu labklājībai, bet labklājībai ne tikai blīvajā sfērā. Tāpat nebūs Valdnieks tas, kam Uguns sērkokciņa galā. Tās apjoms līdzināsies viņa priekšstatiem.

230.

Katra attīstības pakāpe prasa savu spriegumu. Cik daudzas attīstības apstiprinātas parādības tiek zaudētas neatbilstības dēļ, tāpēc lielu plānu ietverei jāliek lietā lieli mērogi. Kā iespējams mazā apziņā ielikt Hierarhijas izpratni? Katrs gnoms tur savus darbus par vissvarīgākajiem, bet Milžu Kalpojuma mērogiem jābūt gara apstiprinātiem. Patiesi, vajag rast samērību starp paustajiem varenajiem mērogiem un gnomu valsti. Tāpēc nepieļaujams, ka ceļā lieto mērogus, kas atbilst gnomu valstij. Diženi ceļi prasa diženu izpratni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

231.

Tādēļ, ka Mūsu mācekļi nes sevī Brālības mikrokosmu, pret viņiem nav vienaldzīgu attieksmju. Tāpat viņos maz pamazām atklāj Mūsu Dzīves parašas – nebeidzamu darbu. Izjūta, ka pat zināšanas ir nepilnīgas. Vientulība un sajūta, ka uz zemes nav māju. Prieka izpratne – iespējamības apzināšanās nozīmē, jo labākās bultas reti sasniedz mērķi. Bet, kad redzam cilvēku sirdis, kas tiecas uz to pašu dārzu, kā lai neizjūt prieku! Bet bezbailība nebeidzamā darba priekšā sevišķi svarīga. Patiesi, apzinoties cilvēka aparāta nebeidzamās iespējamības, tas viegli.

232.

Iepazīstot patiesās vērtības, ikdienas ieradumi būs niecīgi. Vislabākā atbrīvošanās panākama salīdzinot niecīgo ar diženo. Nevajag domāt, ka ceļā uz Brālību nav jārūnā par niecīgo. Ir taisnīgi nožēlot, ka Sadraudzības un Vienkopas pamati nav cilvēces izprasti. Sadarbības galvenie ienaidnieki ir mazie patības ieradumi.

Bet vai var domāt par Brālību, ja nav apjēgta pat sadarbība?

233.

Kosmisko spēku sadalījums pamatojas Magnēta nostiprinājumā. Brīvās kombinācijas noteic Sākotnes. Kad kombinācija prasa nozīmētās darbības pārsvaru, tad tiek likvidēta strāva, kas labākās kombinācijas vārdā pakļauta likvidācijas likumam.

Cilvēki, protams, tā pieraduši pie savas līdzsvara izpratnes, ka vienādi domā arī par spēka sadalīšanu. Bet šādam sadalījumam kosmiskie spēki nav pakļauti – tad Kosmā notiktu savstarpēja iznīcināšanās! Kā saprātīga darbība kosmiskais Magnēts taču nevarēja ierosināt savstarpēju iznīcināšanos, un Visuma jaunrade ir tik varena un vienmēr dominē viesulis, kas aizrauj Bezrobežībā!

234.

Šajā likumā pamatojas visas eksistences. Esamības skaistums izpaužas radošā Magnēta vadošajā principā. Šauri domājošam cilvēkam grūti izprast, cik brīnišķīgs šis princips. Tikai augstāks gars spēj izprast šo spēku. Magnēta vadošais princips saplūst ar viņa apvienības spēku. Tāpēc jaunradi nostiprina principa spēks. Šis pats princips tuvina izredzēto garu cildenā piepildījuma mirdzumam. Kopā ar radošo Magnētu izredzētais gars, patiesi, iet augšup. Tāpēc Mēs sakām, kad tad esošais atspoguļo augstākos likumus.

235.

Saprātīga izpratne būs pati retākā īpašība, kuru Valdoņi novērtēs augstāk par daudz ko citu. Labāk ir grūtāk tuvojties lielajam, nekā viegli sasniegt mazo.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

236.

Spriegumam pastāvot augstāko enerģiju asimilācija spēj izveidot jaunas enerģijas. Matērija un gars aug abpusēji. Kad gribas strāvas spriegums plūst paātrinātā tempā, matēriju absorbē gars un izpilda gara radītāja funkcijas, tad izveidojas izsmalcinātas formas. Gara Uguns spēks, līdzinās uguns spēkam, kas izkausē metālus. Tikai izkausējot iespējams noformēt jaunas kombinācijas. Gars, kas vēlas sakausēt savu enerģiju ir matērijas kausētājs. Kādās gan formās un apmēros gars spēj izkausēt izplatījuma matēriju un mūsu dzīves!

Apziņas kausēšanu jau sen uzņēmušies Valdoņi. Mūžība ir tā liesma, kurā bezrobežīgi formējas kombināciju jauni saskaņojumi. Meklējumi turpinājušies gadu tūkstošiem. Kad tie sākušies? Pagaidām sacīsim – mūžīgajā jauno formu vēlmē. Šādi plaši sapņi lai palīdz mums izveidot mūsu nākotni!

237.

Visniecīgākā salīdzinājums ar visdižāko palīdz atrast līdzsvaru. Jebkurā grūtā ceļā pat gluda klints jau būs atbalsts. Bet gludu virsmu veido daudzas straumes. Tāpēc lai ceļinieks nedomā, ka tikai viņam grūti.

238.

Vai nav savādi, ka Visaugstākās Patiesības nepievērš sev uzmanību, bet visniecīgākās aizrauj visu tiekšanos? Vai gan cilvēki šādiem mēriem nemērī savu apziņu? Kas nu kad izdevis banalitātes likumus?

239.

Tālās pasaules, šis cilvēka dzīves nerealizējamais jēdziens pilda izplatījumu. Izplatījuma ugunij un tālo pasaulu kosmiskajam jēdzienam jādzīvo cilvēka apziņā kā tālam mērķim. Sapņojumu realizācija izprotama mietpilsoņu apziņai. Tālā mērķa realizācija tuvinās tālo pasaulu izpratnei. Izsmalcinātība un traukšanās uz izplatījuma uguni spēj atklāt ceļu uz tālajām pasaulēm. Visas pasaulu parādības spēj nostiprināt tikai augstākās harmonijas trauksme.

Kāpēc jādomā, ka tālo pasaulu formu pamatā ir formu dīvainība un visas uz zemes neparastās izpausmes?

Smalkākajiem jēdzieniem attīstoties atklāsies arī Kosmā nostiprinājies spēks un Bezrobežības sfēras nebūs tikai kosmisko pretekļu iespējas, bet cilvēku izpratnē kļūs par viņu ilgu zemi. Tāpēc apzinieties un pierodiet domāt par tālajām pasaulēm. Kā no tālēm atspoguļo staru, kā sirds atbilstoši, meklējot Bezrobežībā to izpausmi, kas nav izprotama zemei, bet izprotama atskārst spējīgam garam, spējīgam lidot uz augstākajām sfērām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

240.

Kad Kosmos nolēmis daudzveidīguma attīstību, tad kāpēc gan neattiecināt šo likumu arī uz augstākajām sfērām? Kosmosa skaistums daudzveidībā. Kosmos nemīl vienveidību. Kosmos ieplūdis miljardu formu apziņā. Izmetiet no dzīves bailes no daudzējādu plūsmju sasniegumiem. Daudzveidības likums atceras visas Esamības formas. Un neradiet sev karmu, izdzenot no tekošās (pašreizējās) dzīves daudzveidības prieku. Ietverot apziņā daudzveidības principu, cilvēce varēs pievienot tālo pasauli izpratnei jaunas formas. Jaunās pasaules izveido jaunas formas. Jaunās pasaules atjaunos izpratne, kas nav tāpatīga jums un jūsu veidojumiem, bet jūs ceļat jaunu celtni uz labākiem pamatiem.

Zinātne pēta pasaules vēsturi un zemāko izpausmju periodi konstatēti, tāpat arī pakāpeniskā attīstība. Bet paralelā augšupeja norāda nākotnes ainu, tāpēc lai ikviens nosprauž sev progresējošu līniju, kas ved uz kādu no augstākām pasaulēm. Jaunu Esamības formu izveidošanas zinātne dos cilvēcei Bezrobežības izpratnes izsmalcinājumu.

Patiesi, kāpēc gan paralelitāte, kad katram piešķirts giganta solis!

241.

Prasme izzināt, kur cildenais un kur sīkais, tiek kaldināta tajā pašā sirds ugunī. Nedomājiet, ka raksti sniedz tikai cildeno. Nepieciešams atšķirt, no kurienes nāk šie raksti. Nav mazums maldīgu, kaut arī jauku vēstījumu, kas aicina uz pasaules ārdīšanu. Vērīgums, lai saredzētu, kā rūpuļi lien, lai saduļķotu domāšanu. Netīrumi nav no Gaismas.

242.

Pērkona negaisa laikā ieteicams neskriet un izsargāties no straujām kustībām. Tāpat harmonisks noskaņojums ieteicams zemes negaisu laikos. Neslēpsimies zem spilvena, lai glābtos no pērkona. Nepievērsīsimies vissīkākajam, kad pie durvīm klauvē dižais. Vajag pārbaudīt sevi visdažādākajos apstākļos – šeit arī ir visdaudzveidīgāko iemiesojumu noslēpums. Bet cilvēki nespēj saprast, kādejādi karalis pārvēršas kurpniekā.

243.

Nav jātiecas uz jauno vienīgi pamatu noliegšanas dēļ. Mūsu padoms un pavēle ir izzināšana. Izzināšanai nav nekā kopēja ar nodevību un zaimiem. Tur, kur perinās neķītras runas, tur īstenu izzināšanu nemeklējiet.

244.

Kad Dievišķais savieno sfēras, tad visas enerģijas uzrāda maksimālo kāpinājumu. Visi lielie notikumi var izpausties tikai kāpinājumā. Un visas kosmiskās transmutācijas, tiklab fiziskās kā arī garīgās un planetārās, var nostiprināties tikai tad, kad saņemtas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

visas ugunīgās enerģijas. Iespējams zinātniski izsekot, kā kāpinās visi notikumi, kā apstiprinās gaisma un ēna. Ja cilvēce nepietiekami izprot Labā ceļu, tad, kaut arī pēc notiekošajiem ļaunā darinājumiem, iespējams norādīt uz diženo varoņdarbu un kauju. Patiesi, var mainīt Labā ceļu, orientējoties pēc tumsas darbības! Līdzsvara apzināšanās vien var jau virzīt cilvēci uz varenā Kosmiskā Likuma izpratni. Tikai Vareno Augstāko Spēku Apvienība var dot līdzsvaru. Jo mēs taču zinām, ka Spīdekļu pievilksme darbojas, abpusēji kāpinot savas enerģijas. Pasaule ir vienbūtīga. Makrokosms un mikrokosms ir vienbūtīgi. Un tādā pat mērogā, kādā gars kāpina savus spēkus ārdīšanai, tikpat spēcīgi gars var būt radītājs, un jaunrades spēkus kāpina Augstāko Pasauļu Spēki. Tā Makrokosms apvienots ar mikrokosmu.

245.

Dievišķā Sākotne, protams, izlieta visā esībā, un Tās Spēks spēj ir radīt, ir sagraut veselas pasaules. Tāpēc cilvēka apziņai jāpaceļ sava garīgā uztvere, lai pilnīgā saskaņā ar šo Spēku varētu radīt svētīgus cēloņus. Katrs svētīgo likumu pārkāpums izraisa smagas sekas. Jā, visam ir nozīme, un vērtība nav ārējā izpausmē vai lietā likšanā, bet vienīgi, kad tā ietverta apziņā.

246.

Jāuztver darbības jeb darba nozīme psihiskās enerģijas atmodināšanā un attīstīšanā, jo psihiskā enerģija prasa, pirmkārt, vingrināšanos. To nevar ierobežot gadījuma trauksmēm, tikai nemitīgs, sistemātisks jeb ritmisks darbs spēj ierosināt tās plūsmu. Pareiza psihiskās enerģijas apmaiņa balstās uz ritmu. Uzsveriet slinkuma kaitīgumu, kas, apturot psihiskās enerģijas rosību, sagrauj visu mūsu evolūciju un tādejādi, gala rezultātā noved pie pilnīga sairuma. Jau tagad sāk ievērot, ka visnodarbinātākie cilvēki dzīvo visilgāk, ja viņu darbs bijis ritmisks un viņi savu organismu nav pārāk saindējuši indēm. Vajag aizrādīt, ka katrā darbā jāieliek pilnīgas apzinātības sākotne. Tāpat arī tiekšanās uzlabot katra darba un rīcības kādību ir labākā metode psihiskās enerģijas pieaugumam un kāpinājumam.

247.

Grūts ir jautājums – ko uzskatīt par darba izpausmi? Mēs zinām, ka svarīga ir kādība, bet ne apjoms un daudzums. Bet jaunie ļaudis bieži neredz kādības un ārējā apjoma pazīme viņiem aizēno būtību. Aiz vieglprātības tie nodarbināti ziepju burbuļu uzpūšanā un trūdēšanas varavīksni tie notur par apskaidrības gaismu. Pat diezgan piedzīvojuši prāti nodarbināti ar mehāniskām aplēsēm būtības salīdzināšanas vietā. Kā tiem pasacīt, ka tikai kādība tos apskaidros un nostiprinās.

Protiet atšķirt dižus darbus no neatmodināmiem miroņiem.

248.

Nav mazums ļauzu, kas tuvojas Mācībai patīgos nolūkos, un kad viņu cerības neattaisnojas, viņi kļūst par Mācības nikniem ienaidniekiem. Mums ir tādas bēdīgas parādības piemēri. Tāpēc visi, kas tuvojas, jābrīdina, lai necer iegūt kaut kādas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

sevišķas privilēģijas vai zemes labumus. Viņu uzkrātā karma risināsies, bet neapšaubāmi, tā būs atvieglota, par cik viņu sirdis būs šķīstījušās, apziņa paplašinājusies un viņi pratuši iemiesot dzīvē Mācības dotos Padomus. Nepagurstiet atkārtot, ka visa mūsu laime ir garīgajā priekā, apziņas paplašināšanā, jūtziņas izsmalcinātībā un garīgā atdevē. Kas pazīst šos garīgos priekus, kas tajos nostiprinājies, tas ir jau atradis sevī Dieva Valstību.

249.

Nostipriniet apziņu par Mūsu klātbūtni jūsu dzīvē.

Šo spēku piesauciet savos darbos.

Līksmojiet sapratušie!

Dzīvojiet pilnu dzīvi un pārbaudiet.

Nesaprašanas gadījumos Mēs paskaidrosim dzīvē, bet ievērojiet.

Rādīsim brīnumus jūsu dzīvē, bet ieraugiet.

Turiet sirdi par galveno tiesnesi un ticību par spēku.

Esiet apmierināti par čukstos paustiem precīziem norādījumiem jūsu garam. Laimīgu ceļu uz Mani virzījuši draugi.

Vajag mācīt tiekties uz Manu Pasauli – uz Saprāta Gara Pasauli.

250.

Veltīgi jūs domājat, ka mūs var apgrūtināt ar rūpēm, bet vai tad mēs ne tādēļ šeit strādājam? Katras rūpes, kas skar gaišu pasākumu, mums ir tikai prieks. Tur, kur nav rūpju, nav arī mīlestības.

Negatīvs darbs, ja tas kalpo jauncelsmei, neeksistē. Bez tam, nekas noliedzošs vai nepatīkams nevar mūs nobaidīt, mūsu dzīve pilna lielu rūpju, grūti pat iedomāties – kādu rūpju! Kas attiecas uz to, ka Jūs rakstāt – “vieglāk jau pašiem kaut kā tikt ar visu galā”, tad, protams, vienmēr tiek ieteikta vislielākā pašdarbība un attapība radušos šķēršļu pārvarēšanā, ar ko gan citādi mēs uzkrājam mūsu pieredzi? Grūtā brīdī, kad visi līdzekļi būs izlietoti un Padoms pienāks, tad tā pielietošana tāpat prasīs attapību un prasmi.

Uz jūsu jautājumu vai “patība slēpjas iniciatīvā arī tur, kur tā izpaužas tikai vispārības labumam un kalpošanai? – Atbildēšu – protams, nē. Bet cilvēka daba ir tik sarežģīta, ka tikai šķīsta jūtziņa var izšķirt stimula godīgumu. Lūk, kādēļ visās mācībās tik neatlaidīgi tiek norādīts uz jūtziņas attīstību, bet kuras nevar būt patiesa garīguma. Cilvēku dabā gadsimtiem iesakņojusies tāda pašapmānīšanās, ka ne tik viegli pēkšņi kļūst par savu dzenuļu bezkaislīgu tiesnesi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

Katru darbību Lielie Skolotāji novērtē pēc tā, cik daudz pašreizējās tā sevī ietver. Tādēļ tuvākiem līdzstrādniekiem jāiedziļinās kalpojumā ar pašuzpurēšanās apziņu un katram jādarbojas pēc iespējas labāk pie tiem vai citiem apstākļiem. Ne mums spriest, kurš vairāk vai mazāk izdarījis. Svarīga tā iekšējā uguns, kuru mēs ieguldām mums uzticētā darba izpildījumā. Laiks ir varens veidotājs, un tik daudz kas noskaidrojas un izveidojas visnegaidītākajās formās. Īsts mācekļis dzīvo ar sirdi, domā un spriež ar sirdi un pateicoties tam, viņš attīsta sevī to magnētu, kas piesaista viņam visus pienācīgus, bieži pat viņu apgrūtinot. Lūk, pēc šī magnēta arī jāspriež par cilvēku. Magnēts veidojas un attīstās no daudziem uzkrājumiem un tādu magnētu nav iespējams noslēpt; ja jau parastais magnēts darbojas caur šķietami necaurļaidīgiem aizsprostiem, tad cik gan varenāks ir visietverošā gara magnēta spēks! Tādēļ vispirms sāksim rūpēties par savu magnētu un tā attīstīsim tā pievilkšanas spēku, lai būtu spējīgi dot to arī citiem, kuriem tā trūkst.

Labvēlība sadarbībai ļoti veicina šī spēka izpaušanos. Ļaudis pārveidojas, nākot saskarē ar vareno magnētisko auru. Protams nedrīkst gaidīt tūlītēju pārveidošanos, visā vajadzīgs laiks, bet ar sirsnību, ar abpusēju uzmanību var radīt brīnumus. Tādēļ visur vajag izpaust pacietību, tur slēpjas liela un pilnīgi nepieciešama disciplīna kā teikts: “Vislabākais ir tas cilvēks, kurš ir liels pacietībā.” Sekosim šim gudram likumam un paudzīsim patiesu pacietību, jo laiks pašreiz tik bargs, tik varens, ka ne ar ko nedrīkst sarežģīt apstākļus.

251.

Pierādīsim samērību, Mācībā sacīts: cilvēku, kas nezina kas ir samērība, nevar atzīt par garīgu. Samērība ir zelta līdzsvars.

Vivekananda, runājot par Budu, sacīja – “Lielu Garu Sirds ir mīksta kā sviests, bet Viņi prot to disciplinēt” citiem vārdiem – pazīst samērību. Patiesi, Viņus vada samērība. Samērība robežojas ar mērķtiecību, kas valda visā Kosmā.

252.

Mana atbilde uz Jūsu jautājumu, kāda nozīme ir koncentrācijai uz mazo pirkstiņu, saņēma Skola tajā apstiprinājumā. Lai izvairītos no nepareiziem paskaidrojumiem, es vienmēr pārbaudu savas atbildes. Personīgi man gluži vienalga, uz ko koncentrēties, lai iegūtu zināmus rezultātus. Ticiet, dārgais draugs, ka visa tā aptieka, kas minēta daudzajās okultajās grāmatās, ir ļoti kaitīga, jo katra cilvēka attīstība ir individuāla. Pat fiziskajā medicīnā patentētos līdzekļus tagad daudzi apgaismoti ārsti atzīst par ļoti kaitīgiem. Amerikā atklājās bieži smagi saindēšanās gadījumi ar patentētām zālēm. Tāpēc vēl jo lielāka uzmanība jāpievērš metodēm tur, kur mēs pieskaramies smalkajām enerģijām. Bet mūsdienu apziņas raupjums ir apbrīnojams un smalkajām izpausmēm tā mēģina pieiet ar cirvi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

253.

Par iedzīvošanos no Mācības grāmatām neviens ir nedomā. Viss pārdošanā ieņemtais nolemts nākošajiem izdevumiem. No savas puses varu sacīt, ka cilvēki neciena to, ko tie viegli vai par velti ieguvuši. Tā Agni Joga krievu izdevumā nav vairs gandrīz dabūjama, un mēs pazīstam patiesi tiecīgus cilvēkus, kas sēž un pārraksta uz mašīnas visu grāmatu. Lūk, šādi lasītāji ir vērtīgi. Vairums to, kam viegli grāmatu samaksāt, tikpat viegli noliek to plauktā un, varbūt, pat neizlasa. Patiesi tieksmīgais atradīs iespēju iegūt grāmatu.

254.

Kas sapņo būt labs, nav labs, bet kas apsūdz sevi nežēlībā, atzīst gara augsmi. Dvēsele nerūs un gars kristalizējas.

255.

Piemērošanās ir vislabākais spēku ietaupījums. Bieži jautā – kā attīstīt šo kādību? Piemērošanās attīstība, protams, notiek dzīves plūsmā. Visiem pazīstama sfēru robežu izjūta. Kad jūs iznākat no izrādes nama pelēkā ielā, jums liekas, ka notikusi krišana zemākā sfērā. Kad pēc svinīgiem svētkiem jūs atgriežaties parastajā darbā, jūs pārsteidz ikdienības skumjais izskats. Kad no aukstuma ieejat krāšņā namā, tas jums liekas kā pilnības vainags. Lēna piemērošanās rada maldīgu priekšstatu virknējumu. Šie meli dara jūs kautrus un neveiklus. Cilvēki zemu liecas afekta mirāžas priekšā. Viņi sašaurina savus priekšstatus nejaušības priekšā, lai gan visam jānotiek otrādi. Stingri pieradinoties pretēji izjūtu uztverei, nejaušības pakļaušanai. Viss ir gaidīts, jo viss ir apjēgts.

256.

Dīvaini skan jūsu korespondenta frāze – ka “ne tikai cilvēka apziņa, bet īstais cilvēks.” Bet apziņa taču arī ir, jā Jūs pareizi teicāt – īstais cilvēks. Un, protams, apziņai kā augstāko un zemāko enerģiju kopumam, jābūt savam apvalkam atbilstošam apziņas pakāpei un tam plānam, kurā dotais Ego vai apziņa atrodas. Apziņa glabā sevī visas noietu dzīvju pēdas, katras izpausmes zīmogus, kā arī katru domu un tiekšanos attīstīt plašākus apvāršņus. Apziņa barojas no “kausa” un sirds, un katra saspringta enerģija nogulsņējas apziņā, kas nesaraujami saistīta ar garu. Jo gars atdalījies no ķermeņa, saglabā visu augstāko un zemāko enerģiju kopumu. Patiesi gudri vada Skolotājs, norādot uz dzīves transmutācijas apstiprinājumu. Tieši gara nemirstībā ir ieguldītas visas dzīvo enerģiju parādības. Kādi ir uzkrājumu nogulsņējumi – tādi būs nākošie kristāli. Un doma, un sirds un radīšana un visas citas izpausmes savāc šo enerģiju. Viss gara ugunīgais potenciāls sastāv no dziedinošo enerģiju izstarojumiem. Tādēļ runājot par garu un apziņu, tie jāpieņem kā visaugstāko izpausmju kristāls. Senie zināja par gara skaidrumu, un gars parādījās kā uguns vai liesma visos augstākos izpaudumos. Tādēļ tik svarīgi saprast ugunīgās transmutācijas patieso nozīmi. Patiesi, gars un matērija izsmalcinās vienotā straujā pacelšanās sasniegt ugunīgo apziņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

257.

Visiem nopēlējumiem atbildēsim kāda liela Domātāja vārdiem: “Tas, kas pielāgojas pūļa domām, nekad nepacelsies pāri pūlim.” Nezinu bēdīgāka likteņa, kā palikt pūļa vidū! Tāpēc mēs mierīgi noraugāmies uz visiem ļaunprātīgajiem iztulkotājiem. Ir cilvēki, kas tiecas pēc zelta kroņiem, bet citi visu savu tiekšanos atdod ne cilvēku rokām darināta kroņa un tāpēc mūžīga kroņa iegūšanai.

258.

Tikai mietpilsonis naivi domā, ka vienīgi draugi palīdz celt cilvēku, un tur, kur Gaisma, nekas ļauns nevar tuvoties. Nekad šāds mietpilsonis neatskārīs, ka vienīgi antipodi ceļ viens otru. Mērenie sekotāji kā bezveida masa, paliek bešā un tieši viņi pēc apokalipses, tiks izspļauti no laiku mutes.

Grūti mietpilsonim izaugt līdz izpratnei, ka vienīgi caur šķēršļiem mēs augam.

259.

Gudro Nolikumu lietā likšana palīdz neizlaist no acīm mērķi. Pieredzējis strēlnieks droši raida bultu, bet mazdrosmīgā roka dreb. Nav iespējams sasniegt mērķi maldoties un svārstoties. Katrs diženuma pazeminājums pilda garu ar svārstību. Cēlais diženums ir Vairogs pret visiem maldiem. Cilvēks iet taisni uz Daiļo. Tas nenovērsīsies no Daiļā, tas nezaimos Daiļo.

260.

Patiesi, tikai niecīgu apziņu var apgrūtināt Guru vara. Jo kas tad ir Guru vara – Hierarhu vara? Hierarha vara nav valdīšana, uz kuru tiecas viss zemākais. Hierarha un Guru vara nav tirānija. Šī vara ir augstākā zināšana. Ir teikts: “Hierarhs izlieto varu kosmiskai augšupejai. Patiesi, Cilvēces Brāļiem ir šis spēks, ejot kopā ar Kosmisko Magnetu.” Hierarhs un Guru ir tie pieredzējušie Stūrakmeņi, kuri postošā vētrā pāri visiem dragājošiem viļņiem, pāri visiem zemūdens rifiem ved viņiem uzticēto laivu, kurā “vērtīgas kravas” veidā, varbūt, mums visiem ir sava vieta. Tādēļ neaizmirsīsim to un neapturēsim Roku, kas saspringta glābiņu nesošā vadībā! Vara un valdīšana ir divi dažādi jēdzieni. Valdīšana ir pati zemākā apziņas izpausme, jo to ir radījis visbriesmīgākais, visu izslēdzošais egoisms. Turpretī vara, kas apgaismota ar Augstāko zināšanu un sirds spriegumu, ir vislielākais upuris. Atcerēsimies grāmatu “Par Uपुरi.” Vadītāja Simbols vienmēr ir bijis Sirds.

Sajūti to ar sirdi to prieka varu, kas slēpjas uzticībā un mīlestībā uz Vadošo Roku. Apliecinu ar gara un sirds zināšanu, ka jums nav lielāka Drauga un Gādnieka.

Sapratīsim, cik niecīgas ir visas mūsu dāvanas, ja vien tādas mums ir, glābjošā Spēka un nenovērtējamā devuma priekšā. Paplašināta apziņa to sapratīs. Jo neviens nav pazemināts, visi ir paaugstināti, visiem ceļš atvērts uz augstākiem sasniegumiem, ja vien paši neatgrūdsim iespējas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

4.nodaļa: Dižais un niecīgais

Ir brīži grūtās kalnu pārejās, kad var virzīties tikai uz priekšu, kad katra apstāšanās draud ar bojā eju. Akmens, kas kustās zem kājām, ilgi nenoturēs to, kas apstāties. Pašreiz mēs esam tādā augšupejā un tādēļ mums atvērts ceļš tikai uz priekšu, bez šaubīšanās, bez nožēlošanas, bez atskatīšanās un dāvanu sainīšu pārskaitīšanas. Katra šāda doma piekārs savu svaru pie kājas un apgrūtinās bīstamo augšupeju. Mums ir nepieciešami mīlestības un uzticības spārni uz Vadošo Roku, lielās Kalpošanas prieka spārni. Katra Mācības vārda pielietošana dzīvē bezgalīgi atvieglos mūsu svaru.

Ar sirdi lūdzu, atmetiet jebkuru iedomību, jebkuru domu par jūsu dāvanas vienreizīgumu, katru šaubu domu un aizdomību, jo mūsu priekšā ir pārāk bargs un atbildīgs laiks. Un vai tad tik garš un ilgs ir šis cīņas laiks, jo gandrīz puse jau noieta un patiesi, neviens neko nav zaudējis. Nākotne ir tik plaša un skaista, tādēļ ļaujiet savus vārdus ierakstīt lielās evolūcijas līdzstrādnieku rindās.

Kas var būt augstāks un skaistāks par sadarbību lielajā tautu kultūras celtniecībā!

Cik daudz brīdinājumu un zīmju ir sūtīts par tuvojošos bargo laiku. Bet liela ir cilvēku neprātība! Atceros, lasīju kādā zinātniskā žurnālā, ka kāds ziemeļu pētnieks pētījis vulkānu darbību un konstatējis, ka visa vulkāniskā josla pašreiz izrāda neparastu saspringtību un visi tā saucamie apdzisušie perēkļi sāk no jauna atmosties savai ugunīgajai dzīvei. Pie kam negaidītas uguns izlaušanās parādās pavisam jaunās vietās. Visbīstamākās izlaušanās ir okeānu dziļumos. Zinātnieks savus secinājumus noslēdz ar pieļāvumu par gigantisku planētas kataklizmu un ne visai tālā nākotnē. Bet ļaudis arvien vēl negrib saprast, cik nemājīgi kļuvis uz mūsu planētas, un kur jāmeklē tuvojošā bargā laika cēlonis.